

[Holger Eriksen.]

i henhold til vurderingen, men denne bestemmelse kunne imidlertid omgås ved, at man ansatte den afgiftspligtige grundværdistigning til et meget højt beløb, ofte til et fantasibeløb, som sælgeren så fraskrev sig retten til at få reguleret.

Man kunne også gå den vej at ansætte selve grundværdistigningen til et rimeligt beløb, men så gav købekontrakten en tilføjelse om, at sælgeren annullerede handelen, hvis grundværdistigningsafgiften blev højere end ansat i kontrakten og køberen gjorde brug af sin ret til at forlange regulering. I første tilfælde lod man køberen forstå, at der kun var tale om noget formelt, hvorefter det senere viste sig, at han måtte betale betydelig mere, end han havde regnet med. I det andet tilfælde trådte sælgeren tilbage, måske efter at byggeriet allerede var påbegyndt. Den slags vil man undgå i fremtiden, når man gennemfører den nævnte ændring. Naturligvis betyder den ny bestemmelse i praksis, at det bliver nødvendigt såvel for køber som sælger, at der foreligger en vurdering. Det kan måske, hvor der ikke er foretaget en særlig matrikulering, betyde, at det tager nogen tid, inden handelen går i orden, men hellere det, end at køberen bliver snydt.

Til sidst skal jeg kun gøre opmærksom på, at jeg har set, at en række aviser gør gældende, at det er urimeligt at gennemføre lovforslag, der fremsættes så sent i samlingen, at den tid, der er til rådighed til behandlingen, er begrænset, ja, man har endog gjort forsøg på at fremstille det som værende i strid med forfatningens ånd. Heroverfor må jeg henvise til, at der intet var i vejen for, at man kunne gennemføre andre love på en uges tid, skønt lovforslagene var både komplicerede og omfattende. De forslag, der i dag foreligger til behandling, er vel dele af en kompliceret lovgivning, men de er i sig selv konkrete og vedrører kun ganske få spørgsmål. De er også let overskuelige. Jeg ser derfor ikke, hvorfor de ikke skulle kunne færdigbehandles hurtigt. I realiteten drejer det sig kun om, hvorvidt man vil holde hånden over grundspekulanterne, og det kommer man ikke uden om at tage standpunkt til blot ved at beklage sig over, at forslagene er fremsat så sent.

Jeg anbefaler forslaget om ændringer i loven om grundstigningsskyld til hurtig gennemførelse.

Axel Kristensen: Det ærede medlem hr. Holger Eriksen har en fantastisk evne til at simplificere tingene. Der er ingen, der vil benægte, at når staten eller det offentlige et sted træffer en foranstaltning, kan det betyde en værdistigning af de omliggende jorder. Vil vi bygge Køgebugtbanen, er det klart, at så bliver der mulighed for at bygge på arealerne, så er det givet, at disse arealer, der hidtil har været brugt til landbrug, kan bruges til noget andet, og at de derfor får en højere værdi. Det er der aldrig nogen, der har benægtet. Der er aldrig nogen, der har benægtet det rimelige i, at staten fik dækning for de udgifter, den havde. Men det er at simplificere for meget, når man taler om alle disse værdistigninger, som om de var samfundsskabte. Jeg har tidligere her brugt et ganske bestemt eksempel, som jeg vil gentage.

Omkring århundredskiftet købte Københavns kommune al jorden, der lå ude i Emdrup og Brønshøj, for at lægge hånd på den og bestemme udviklingen og tage værdistigningen, når der kunne udstykkes. Man lod den ligge i mange, mange år; folk, der ville have en lille grund og et lille hus, kunne ikke få det derude, de tog den lange vej til Søborg. Det var ganske jævne folk, det var arbejdere og småfunktionærer. De spinkede og sparede, betalte veje og kloakker og byggede en by. Samfundet har ikke ydet noget dér, den gruppe af mennesker har selv skabt disse værdier, de har selv betalt; der er ikke tale om samfundsskabte værdier i den forstand, man ellers taler om det. Når der så kommer prisstigning på basis af den indsats, der er gjort, en stigning, som i høj grad er betalt af det rentetab, de pågældende har haft, og det arbejde, de selv har udført, har samfundet intet krav på den. Man forenkler disse spørgsmål i alt for høj grad.

Dernæst giver den nuværende ejendomsbeskatning i forvejen staten en helt afgørende part af ejendomsværdistigningen. Det er ikke ualmindeligt, at grundskatterne i omegnen af København er oppe på omkring 6 pct. til amt, stat og kommune. Jeg har ikke undersøgt, hvad de er i dag,